

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Eleny Kováčovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľky: **RNDr. K. G., zastúpenej JUDr. O. K., advokátkou**, proti odporcovi: **Obvodný pozemkový úrad v Bratislave**, za účasti: **1. Slovenský pozemkový fond**, Bratislava, **2. Hlavné mesto SR Bratislava**, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu odporcu zo dňa 15. júna 2007, č.j.: 1089/4525/2007/D zn.: 4995/2005, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. decembra 2008, č.k. 5 Sp 28/2007-21, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 5 Sp 28/2007-21 zo dňa 5. decembra 2008 **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie odporcu zo dňa 15. júna 2007, č. j.: 1089/4525/2007/D zn.: 4995/2005, ktorým odporca ako orgán príslušný na konanie podľa § 5 ods. 2 zákona č. 503/2003 Z.z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a doplnení zákona NR SR č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 503/2003 Z.z.) rozhodol o uplatnenom nároku navrhovateľky tak, že navrhovateľke sa nenavracia vlastníctvo k pozemkom a nepriznáva sa právo

na náhradu za pozemky v kat. úz. B. – N., zapísané na LV č. X. pozemok na parc. č. X. vo výmere 199m² vedený ako dom, dvor a pozemok na parc. č. X. vo výmere 198m², vedený ako záhrada v podiele ½-ica z dôvodu, že právo nebolo na príslušnom pozemkovom úrade uplatnené v lehote, a preto podľa § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. zaniklo.

Ako vyplynulo z odôvodnenia napadnutého rozsudku krajský súd nezistil zo strany odporcu porušenie zákona v preskúmanom rozhodnutí, dospel k záveru, že je správne a rešpektujúce príslušné ustanovenia citovaného zákona. Preskúmal napadnuté rozhodnutie a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu odvolania a dospel k záveru, že rozhodnutie je v súlade so zákonom.

Proti tomuto rozsudku podala navrhovateľka odvolanie a žiadala, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zrušil, nakoľko podľa jej názoru rozsudok súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Zopakovala dôvody uvedené v opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu, že nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom uplatnil ako oprávnená osoba manžel navrhovateľky prof. A. G., DrSc., podaním doručeným odporcovi dňa 15. októbra 2004, teda včas. Vo svojom podaní sa vyjadroval v množnom čísle, nakoľko bývalý majetok mali manželia v BSM. Až na základe výzvy odporcu, aby spresnil svoj nárok, doložil plnú moc navrhovateľky v doplňujúcom podaní dňa 24. októbra 2005. Nejednalo sa o nový nárok, ale len o doplnenie pôvodného. Dôvodne má teda navrhovateľka zato, že nárok bol podaný včas.

Podľa názoru navrhovateľky majetok patriaci do BSM je spoločný a nerozdielny a úkony týkajúce sa tohto majetku zaväzujú oboch manželov spoločne a nerozdielne. Pokiaľ jeden z manželov urobil úkon týkajúci sa spoločného majetku, a v tomto prípade sa jednalo o majetok v BSM, tak tento úkon bol ich spoločným úkonom a zaväzoval obidvoch manželov. Navrhovateľka nenamietala úkon svojho manžela.

Odporca ako i účastníci konania Slovenský pozemkový fond a Hlavné mesto SR Bratislava navrhli napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu dôvodov odvolania podľa § 212 ods. 1 a § 214 ods. 1, § 250ja ods. 2 v spojení s § 246c OSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Zákon č. 503/2003 Z.z. v znení neskorších predpisov vo svojom ustanovení § 5 ods. 1 uvádza, že právo na navrátenie vlastníctva k pozemku môže uplatniť oprávnená osoba do 31. decembra 2004 na obvodnom pozemkovom úrade, v ktorého obvode vlastnila pozemok a zároveň musí preukázať skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v lehote právo zanikne.

Ako vyplynulo z obsahu administratívneho spisu ako i výsledkov doterajšieho priebehu konania navrhovateľka si ako oprávnená osoba podľa § 2 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. uplatnila nárok na navrátenie vlastníctva k pozemkom nachádzajúcich sa v kat. úz. B. – N., zapísané na LV č. X. pozemok na parc. č. X. vo výmere 199m² vedený ako dom, dvor a pozemok na parc. č. X. vo výmere 198m² vedený ako záhrada prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu – manžela prof. A. G., DrSc. až dňa 24. októbra 2005 predložením plnomocenstva na zastupovanie vo veci jednaní o navrátení nehnuteľnosti na Z. ulici v B., ktorú spoločne vlastnili, bez uvedenia dátumu udelenia plnomocenstva, s overením podpisu notárom dňa 24. októbra 2005.

Odvolačí súd sa stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi krajského súdu v odôvodnení rozsudku, ktoré považuje za úplné a vecne správne a nepovažuje za potrebné na nich nič meniť ani dopĺňať. Na uvedenom závere nič nemení ani obsah podaného odvolania, pretože neobsahuje také nové tvrdenia a dôkazy, ktoré by mohli niečo zmeniť na skutkových zisteniach.

Poukazuje, zhodne s názorom krajského súdu ako i správneho orgánu na to, že zákonom č. 503/2003 Z.z. stanovená lehota uplatnenia nároku do 31. decembra 2004 je lehotou hmotnoprávnou a jej zmeškanie má za následok preklúziu, teda zánik nároku.

Tvrdenie navrhovateľky, že sa jedná o majetok v BSM, a preto úkon jedného z manželov zaväzuje aj druhého manžela, považuje odvolací súd za irelevantné vo vzťahu k predmetu sporu, nakoľko nehnuteľnosť, na ktorú si oprávnená osoba uplatnila nárok, v čase jeho uplatnenia nebola už v BSM manželov, nebola teda spoločnou vecou manželov.

Za tejto situácie, ktorú nemení ani obsah odvolania navrhovateľky Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky nezostávalo nič iné, ako podľa § 219 ods. 1, 2 OSP rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť, keď sa stotožnil s právnym posúdením veci a s jeho závermi, ktoré krajský súd náležite odôvodnil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 205k ods. 1 v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 142 ods. 1 OSP tak, že navrhovateľke nepriznal ich náhradu, nakoľko nebola v konaní úspešná a odporcovi preto, že mu tieto nevznikli.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave dňa 16. decembra 2009

JUDr. Jana Henčeková, PhD., v. r.
predsedníčka senát

Za správnosť vyhotovenia:
Nikoleta Adamovičová